चरण 'क' को व्याख्यान ०८।

व्याख्यान ०८

विकास, अधोगति र क्रान्ति

पहिले हामीले बुझ्नुपर्छ कि विकासको नियम पूर्ण रूपमा यान्त्रिक छ। दोस्रो कुरा हामीले हेर्नुपर्ने यो हो कि यदि विकासको नियम छ भने अधोगतिको नियम पनि छ, किनभने यो विपरीततादृारा त्यसकी जुम्ल्याहा बहिनी हो। विकासमाथि मानवताको यान्त्रिक आशा एउटा असफलता हो। पछिल्ला वर्षहरूमा हामीले कति "विकास" गरेका छौं भनी हेर्‍यौं भने हामीले यो थाहा पाउनेछौं। हामीले कहिले यति धेरै पतन, दुराचार, युद्ध, वेश्यावृत्ति, समलैङ्गिकता, स्त्री-समलैङ्गिकता, क्रूरता, आदि, आदि देखेका थियौं?

हामीले यान्त्रिक विकासको सपना देख्न छोड्नुपर्छ र बुझ्नुपर्छ कि सचेत क्रान्तिद्वारा मात्र मानव पुनर्जनन सम्भव छ। डार्विनको सिद्धान्तजस्ता अवधारणाहरूमा भर पर्दा हामी जुन गल्तीमा हुन्छौं त्यसलाई बुझ्नु।

यस व्याख्यानको उद्देश्य हामी किन यस ग्रहमा आउँछौं र उद्देश्य कसरी प्राप्त गर्न सक्छौं भनी स्पष्ट रूपमा देख्न सक्नु हो।

हामी प्रकृतिका चार राज्यहरूबाट कसरी विकसित हुन्छौं? सबै स्फुलिङ्गहरू पवित्र निरपेक्ष सूर्यबाट आफ्नो निपुणता वा आत्मसाक्षात्कारको खोजीमा, सृष्टिका सात किरणहरूमध्ये एउटाबाट निस्कन्छन्। र पाठ्यक्रम पूरा गर्न संसारचक्रमा ओर्लन्छन्। केहीले मात्र आत्मसाक्षात्कार गर्छन्, अधिकांश असफल हुन्छन्। सबैसँग स्वतन्त्र इच्छा छ र विजय प्राप्त गर्न तिनीहरूमाथि दबाब दिइँदैन।

अवसरको समयका रूपमा ३,००,००० गूढ वर्ष तोकिन्छ, जसलाई तीन हजार (३,०००) आत्माहरूको निर्माणमा प्रतिनिधित्व गरिन्छ, प्रत्येक चक्रका लागि १ आत्मा; र प्रत्येक आत्माका लागि एक सय आठ (१०८) मानव अस्तित्वहरू। जुन तीन लाख चौबीस हजार (३,२४,०००) मानव भौतिक शरीरहरू बराबर हुन्छ।

चक्रमा तीन विकल्पहरू हुन्छन्:

विजय (आत्मसाक्षात्कार प्राप्त गर्नु)।
असफलता (अस्तित्वहरू सकेर ३% सहित निरपेक्षमा फर्कनु)।
चक्रलाई त्यागेर ३% चेतनासहित फर्कनु।

संसारचक्र हेर्दै:

दायाँतिर एनुबिसद्वारा निर्देशित विकास उक्लन्छ। बायाँतिर टाइफोनद्वारा निर्देशित अधोगति ओर्लन्छ।

विकासमा हामी प्रकृतिका चार राज्यहरू भेट्टाउँछौं, र अधोगतिमा अधोगामी अवस्थामा तिनै चार राज्यहरू:

– खनिज राज्य। – खनिजसदृश राज्य।
– वनस्पति राज्य। – वनस्पतिसदृश राज्य।
– पशु राज्य। – पशुसदृश राज्य।
– मानव राज्य। – मानवसदृश राज्य।

विकासको अध्ययन गरौं:

खनिज राज्यमा स्फुलिङ्गलाई खनिजको भौतिक शरीरसँग जोडिन्छ (ढुङ्गा, धातु, बालुवाको कण, आदि)

यसको आत्मालाई ग्नोम वा पिग्मी भनिन्छ र यसमा आफ्नो ३% चेतनासहितको मूल स्फुलिङ्ग हुन्छ। यसमा मनोवैज्ञानिक दोषहरू हुँदैनन्, तर यसले तिनको सिर्जना सुरु गर्छ। यसलाई पहिलो मस्तिष्क दिइन्छ, जुन भावनात्मक हो।

यी अवस्थाहरूमा यसले आफ्ना पहिला दोषहरू बनाउँदै हजारौं र लाखौं वर्षसम्म बिताउनेछ। यसले बनाउने पहिला दोषहरू प्रकृतिका गुरु देवहरूप्रतिको अवज्ञाका हुन्। यो घृणा, आदि, आदिका दोषहरूसँग अघि बढ्छ।

खनिज राज्यमा स्फुलिङ्गको एकमात्र कर्तव्य त्यो विद्यालयमा उपस्थित हुनु हो जहाँ यसलाई राज्यका विभिन्न कुराहरू सिकाइन्छ।

जब एनुबिसले देख्छन् कि स्फुलिङ्गले पर्याप्त दोषहरू सिर्जना गरिसकेको छ, उनले यसलाई वनस्पति राज्यमा सार्छन्।

वनस्पति राज्यमा स्फुलिङ्गलाई, यो जुन मूल किरणको हो त्यसअनुसार, एउटा वनस्पतिसँग जोडिन्छ। यसको आत्मालाई तत्त्वजीव भनिन्छ। र यसको चेतना आइपुग्दा जस्तै ३% मै रहन्छ, तर यसलाई यसले सिर्जना गरेका दोषहरूसहित सारिन्छ।

यसलाई दोस्रो मस्तिष्क दिइन्छ, जुन गति-प्रवृत्ति-यौन हो।

एउटै ठाउँमा रोपिएको भए पनि यसले प्रवृत्ति मस्तिष्कको विकास सुरु गर्छ। यो मस्तिष्कले यसलाई पीडा, सुख र डर अनुभव गर्न दिन्छ।

यसरी यो द्वि-मस्तिष्की प्राणीका रूपमा रहन्छ। भावनात्मक मस्तिष्क र गति-प्रवृत्ति-यौन मस्तिष्क। यसले आफ्नो आहारका लागि, प्रकाशका लागि र परजीवी बोटहरू, आदिविरुद्ध सङ्घर्ष गर्न सुरु गर्नुपर्छ। त्यस सङ्घर्षमा यसले नयाँ मनोवैज्ञानिक दोषहरू सिर्जना गर्छ, किनभने यसले अब पीडा अनुभव गर्छ र बलियो हुन प्रकृतिबाट धेरै कुरा ग्रहण गर्नुपर्छ।

जब गुरु देवले देख्छन् कि पर्याप्त दोषहरू सिर्जना भइसकेका छन्, उनले यसलाई वनस्पति राज्यबाट छुटाएर पशु राज्यसँग जोड्छन्।

पशु राज्यमा स्फुलिङ्गले आफ्नो ३% चेतना कायम राख्छ, वनस्पति राज्यका दुई मस्तिष्कहरू कायम राख्छ, यो भिन्नतासहित कि यो रोपिएको हुँदैन र चल्न, आफ्नो आहार खोज्न, अरू पशुहरूबाट आफ्नो रक्षा गर्न सिक्न, आदि, आदि सक्छ।

यहाँ यसले आफ्ना सबै पशु प्रवृत्तिहरू, व्यभिचार, हिंसा, डर, फुर्ती विकसित गर्नेछ, कठोर वातावरणमा बाँच्न सिक्छ, जुन तथ्यले यसलाई नयाँ दोषहरू सिर्जना गर्नतर्फ लैजान्छ।

पशु राज्यमा आत्मालाई एनिमा भनिन्छ।

जब गुरु देवले देख्छन् कि यसमा पर्याप्त दोषहरू छन्, उनले यसलाई मानव राज्यमा सार्नेछन्।

मानव राज्यमा यसलाई नयाँ मस्तिष्क दिइनेछ, जुन बौद्धिक हो, र यसले आत्मा नाम पाउनेछ। यसलाई मानव भौतिक शरीरसहितका १०८ अस्तित्वहरू दिइन्छन्। चाँदीको डोरीलाई पहिलो मानव भौतिक शरीरसँग जोडिनेछ।

यस क्षणदेखि यो नौ खुड्किला ओर्लनेछ, वा भनौं, नौ (९) खुड्किला नओर्लिउन्जेल बाह्र (१२) अस्तित्वहरूका चक्रहरूमा पतित हुनेछ।

पहिला अस्तित्वहरू सभ्यताबाट टाढाको ठाउँमा एउटा जनजातिमा हुनेछन्। ५४ औं अस्तित्व पूरा गर्दा विकास सकिएको हुनेछ। र मानवले, यति धेरै अहम् बनेको हुनाले, अधोगति सुरु गर्नेछ, यद्यपि उसलाई मानवसदृशका रूपमा अरू ५४ अस्तित्वहरूको अधिकार अझै छ। प्रवृत्तिले बुद्धिलाई आफ्नो सेवामा लगाउँछ, र आत्मा वा मनस धेरै तीव्र रूपमा कालो हुन्छ।

यदि हामीले आत्माको सदुपयोग गरेनौं भने हामी त्यसलाई गुमाउँछौं, किनभने १०८ अस्तित्वहरू सकिएपछि हामी अधोगतिमा प्रवेश गर्नेछौं, जबसम्म प्रकृतिले मनोवैज्ञानिक समुच्चयहरूमध्ये अन्तिमलाई विघटन गर्दैन र हामी दोस्रो मृत्यु प्राप्त गर्दैनौं।

अधोगतिको अध्ययन गरौं:

मानव राज्यमा १०८ अस्तित्वहरू सकिएपछि, स्फुलिङ्गलाई एउटा अधोगामी पशुसँग जोडिन्छ, त्यसैबेला यसको दूषित सारतत्त्व दान्तेका नौ वृत्तहरूमा प्रवेश गर्छ, जहाँबाट प्रकृतिले सबै दोषहरूको विघटन नसकाउन्जेल यो बाहिर निस्कने छैन।

यहाँ यसले धेरै पशु शरीरहरू पाउनेछ, र पछि अधोगामी वनस्पतिहरूका धेरै शरीरहरूसँग जोडिनेछ, र अन्तमा अधोगामी खनिज राज्यमा पुग्नेछ (विघटन भइरहेका खनिजहरू)।

यी चरणहरू हुनैपर्छ किनभने सूर्यसँग निष्क्रिय स्फुलिङ्गहरू हुन सक्दैनन्। सबैले त्रोगोको नियमको सेवा गर्नुपर्छ।

क्रान्ति के हो?

चेतनाको क्रान्ति एउटा काम हो जुन हामी प्रत्येकले आफ्नो परिवर्तन प्राप्त गर्न गर्नुपर्छ।

यो परिवर्तन चेतनाको क्रान्तिका तीन तत्त्वहरूद्वारा गरिन्छ:

- मनोवैज्ञानिक मृत्यु।
- आध्यात्मिक जन्म।
- मानवताका लागि त्याग।

मनोवैज्ञानिक मृत्यु:

- आत्म-अवलोकनद्वारा मनोवैज्ञानिक दोषहरू पत्ता लगाउनु।
- दोषहरूलाई नबुझिउन्जेल तिनको न्याय गर्नु।
- बुझिएका दोषहरू हटाइदिन दिव्य मातासँग प्रार्थना गर्नु।

मनोवैज्ञानिक मृत्युद्वारा दोषहरूमा फसेको चेतना मुक्त हुन्छ।

आध्यात्मिक जन्म:

सत्ताका अस्तित्वगत शरीरहरू सिर्जना गर्न सिर्जनात्मक यौन ऊर्जाको बुद्धिमान् प्रयोग। सिर्जनात्मक यौन ऊर्जा नखसाली पुरुष र स्त्रीको यौन मिलन (योनिमा लिङ्ग)।

आध्यात्मिक जन्मद्वारा मुक्त चेतना मेरुरज्जुमा स्थिर हुन्छ।

मानवताका लागि त्याग:

ज्ञानलाई निःस्वार्थ रूपमा मानवतालाई दिनु, ताकि त्यसलाई प्राप्त गर्ने प्रत्येक व्यक्तिले आफ्नो कार्य गर्न सकोस्।

मानवताका लागि त्यागद्वारा प्रेम जागृत हुन्छ।

यसरी हामी संसारचक्रबाट, हामी धेरै लामो समयदेखि बाँधिएका विकास र अधोगतिका प्रक्रियाहरूबाट मुक्त हुन्छौं। यसरी हामी हाम्रो सत्ताको आत्मसाक्षात्कार प्राप्त गर्छौं।

व्याख्यान ०८ समाप्त